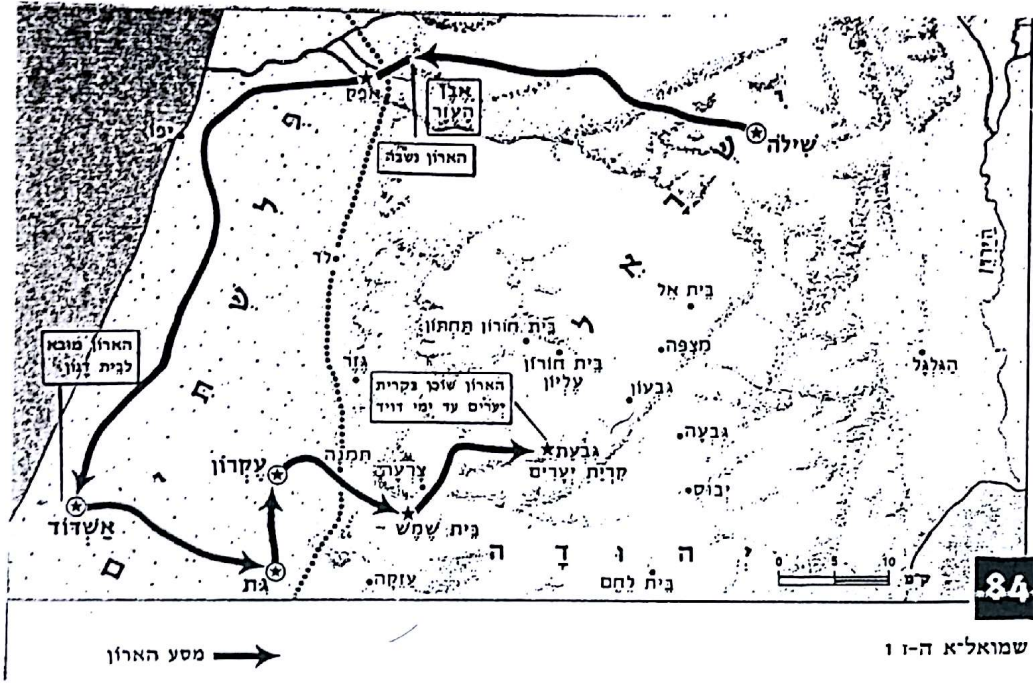

ויהי ארון ה' בשרה
פלשתים שבעה חדשים:
שמואל א' ו'

1

84

2

[ד] ופלשתים לקחו את ארון וגוי' (סל כ' נ'), (ח) רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש רבי יוחנן אמר כבדוהו אמרו זה אלוה וזה אלוה, יבא אלוה וישרה אצל אלוה, רבי שמעון בן לקיש אמר כך יהיה בשכרן, אלא אמרו זה נוצח וזה נצוה, יבא נצוה ויתעבד לנוצח:

מנוט שמאלה יא

3

[ה] וישכימו אשדודים מסהרת וגוי' (סס סג נ'), (ט) אמר להם הקדוש ברוך הוא אין אתם נכוין בפושרין (והלא אין אתם נכוין) אלא ברותחין, הרא הוא דכתיב וישכימו בבקר וגוי' רק דגון נשאר עליו (סס סג ד') (י) קורסין דגדיה.

מנוט שמאלה יא

4

א אתמר: יעבודה ורה שנשפתרה מאיליה - רבי יוחנן אמר: אסורה, רבי שמעון בן לקיש אמר: מותרת. רבי יוחנן אמר אסורה, דהא לא בטלה; רבי שמעון בן לקיש אמר מותרת, מסתמא בטולי מבטיל לה, מימר אמר: אייהי נפשה לא אצלה, להוהא גברא מצלה ליה? יאיתיביה רבי יוחנן לרבי שמעון בן לקיש: "וראש דגגן ושתי פפות ידיו פרתות" וגוי, וקתיב: "על פן לא ידרכו כהני דגגון" וגוי! אמר לו: ימשם ראיה? התיס שמניחין את הדגון ועובדין את המפתן, דאמרי התי: שבקיה איסריה לדגון ואתא איתיב ליה על המפתן.

אמרי גוי, אלא

5

יא [טו] נבאלילים של עובד כוכבים שנשברה מאליה שבריה אסורים בהנאה עד שיבטלה [טו] לפיכך המוצא שברי אלילים הרי אלו אסורים בהנאה שמא לא ביטלה העובד כוכבים [טו] ואם היתה של פרקים והדיוט יכול להחזירה צריך לבטל כל פרק ופרק מפרקיה ואם אינו יכול להחזיר (ו) יא כיון שבטל אבר אחד ממנה בטלו כל (יט) השברים:

על יודו גו